

Jihočeská univerzita
Pedagogická fakulta v Českých Budějovicích

katedra výtvarné výchovy

(rok 2006)

„Rytmy krajiny – České Budějovice v průběhu staletí“

DIPLOMOVÁ PRÁCE

Knihovna JU - PF

3115172725

Autor:	Tomáš Marek
Vedoucí:	Roman Kubička, akad. malíř
Datum odevzdání:	30. dubna 2006

South Bohemian University

College of education – art department

(2006)

„ The Rhythms of landscape – České Budějovice during the pass of centuries“

DISSERTATION

Author : Tomáš Marek

Supervisor : Roman Kubička, artist

Date of release : 30th April 2006

Praktická část Diplomové práce se skládá z cyklu šesti obrazů zachycující téma „Rytmy krajiny“.

Je vytvořena technikou malby akrylovými barvami, na plátně o rozměrech 140/80 cm.

Teoretická část Diplomové práce se zabývá tématem veduty Českých Budějovic, jejím vývojem od prvních zobrazení až po současnost.

Dissertation :

„The Rhythms of landscape – České Budějovice during the pass of centuries“

The practical part contains a set of six pictures, of the size 140/80 cm, which were created on canvas by technique of painting with acrylic colours.

The theoretical part is focused on veduta (view of the town) of České Budějovice during the centuries.

Prohlášení:

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci na téma „Rytmy krajiny – České Budějovice v průběhu staletí“ vypracoval samostatně a použil jen pramenů, které uvádím v příloženém seznamu.

V Českých Budějovicích dne 30. dubna 2006

.....

Úvod :

Ve zvoleném úkolu diplomové práce jsem měl v praktické části vytvořit malířský cyklus obrazů inspirovaných rytmy krajiny, v teoretické části zpracovat téma veduty jihočeské metropole.

Předložená diplomová práce má tedy část praktickou a teoretickou.

Praktická část obsahuje soubor 6 obrazů formátu 140/80cm, vytvořených na plátně technikou malby akrylovými barvami.

Co se týče obsahové stránky daného praktického úkolu, je nutno podotknout, že dané téma „Rytmy krajiny“, je tématem významově tak bohatým, že je téměř nemožné vytvořit nějakou definici tohoto pojmu. Toto téma je v podstatě nevyčerpatelné a pro mnohého výtvarníka může být obsahem jeho práce po celý život.

V mé práci vycházím ze zážitku z krajiny, který většinou zaznamenávám pomocí skici vytvořené v přírodě. Nejedná se ale o realistický popis, spíše lze hovořit o záznamu jisté situace v krajině, záznamu atmosféry či rytmu. Tyto záznamy je možno posléze rozvést.

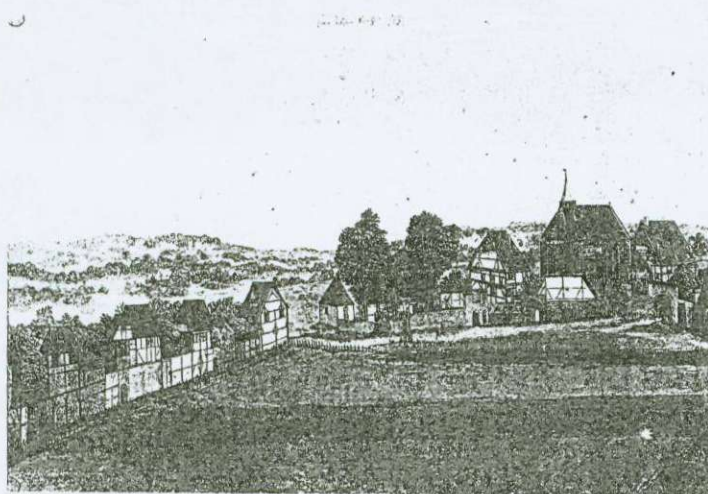
Krajina je pro mne plná napětí, střetávání se protikladů, ve kterých je ale možné vysledovat skrytý řád. Pro zdůraznění onoho napětí jsem proto volil formát na výšku, který se mi jeví mnohem zajímavější než formát na šířku, který je běžnější při tvorbě obrazů zachycujících krajinu. V tomto úkolu jsem se nesnažil zachytit krajinu ilustrativním a popisným způsobem, chtěl jsem spíše zaznamenat určitý vnitřní obraz nálady a rytmu, který ve mně krajina zanechala. Důležitou součástí vlastní práce byla hudba, která se mi jeví jako obzvlášť vhodný prostředek ke stimulaci i relaxaci, které jsou důležité pro zdárný průběh tvorby.

V doprovodné teoretické části jsem se zabýval tématem veduty Českých Budějovic v průběhu staletí. Snažil jsem se zmapovat vedutu od prvních zobrazení až po současnost. Vytvořil jsem seznam osobností zabývajících se tématem veduty, především v našem regionu, vzhledem k zadání práce, čerpal jsem také ze záznamů tvorby jiných umělců tvořících mimo jihočeský kraj. Též jsem se snažil obecně charakterizovat téma veduty a její vývoj, což jsem demonstroval na ukázkách děl několika významných malířů.

Veduta obecně

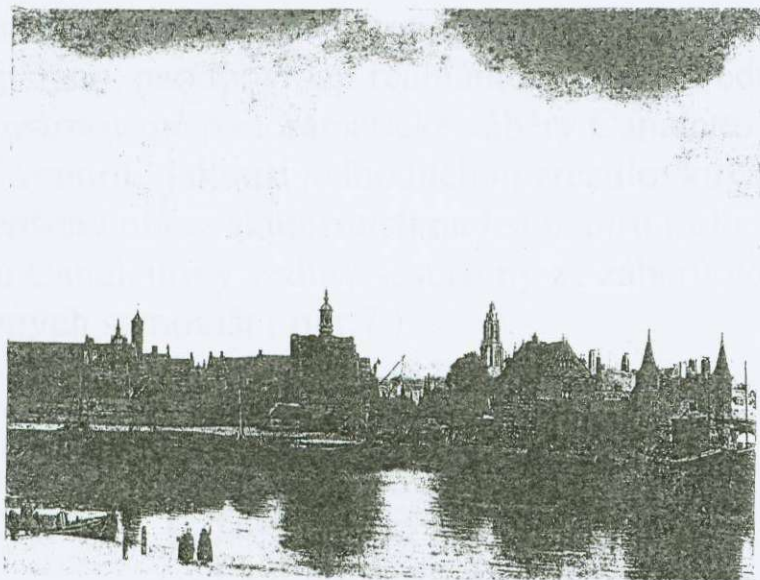
Obecně lze pojem veduta charakterizovat jako malířské, grafické nebo kreslířské zachycení města nebo krajiny, v němž je zdůrazněna věcnost, někdy nadřazenost ostatním složkám – např. perspektivní nebo topografická. Přesné veduty se objevují v evropském umění zhruba od 15. století. Před tímto obdobím byl pohled na město nebo krajinu pouze součástí obrazu – např. u Giotta, Mantegny nebo Van Eycka. Veduty evropských měst mj. i Prahy byly zobrazeny v Schedelově Světové kronice vydané v Norimberku (r. 1493).

Prvním známým malířem, který vytvořil několik vedut, je **A. Dürer** (1471 – 1528). Z jeho tvorby se dochovalo několik akvarelů měst jako je pohled na Norimberk, Innsbruck (viz. Obr. 1,2).

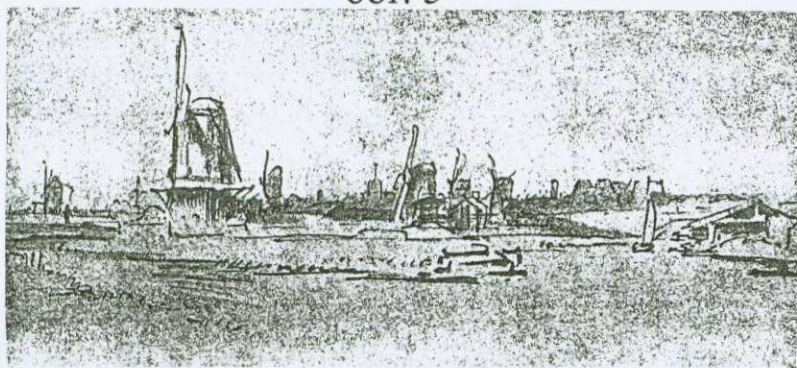

obr. 1,2

Rozvoj veduty vrcholil především v 17. A 18. století, její vývoj dále pokračoval i v 19. století a přesáhl až do 20. století . Zajímavé veduty se objevují v dílech mnoha známých malířů – např. u **J.Vermeera** (1632 – 1675) . Jeho pohled na Delft (1660 – 61), je ukázkou krásného malířského zpracování pohledu na město (obr . č.3).Též v díle **Rembrandtově** se objevuje několik zpracování tématu veduty (obr. 4,5).

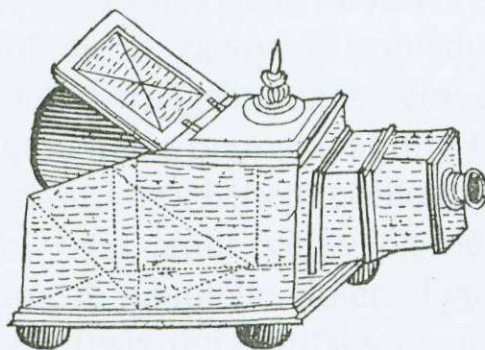
obr. 3

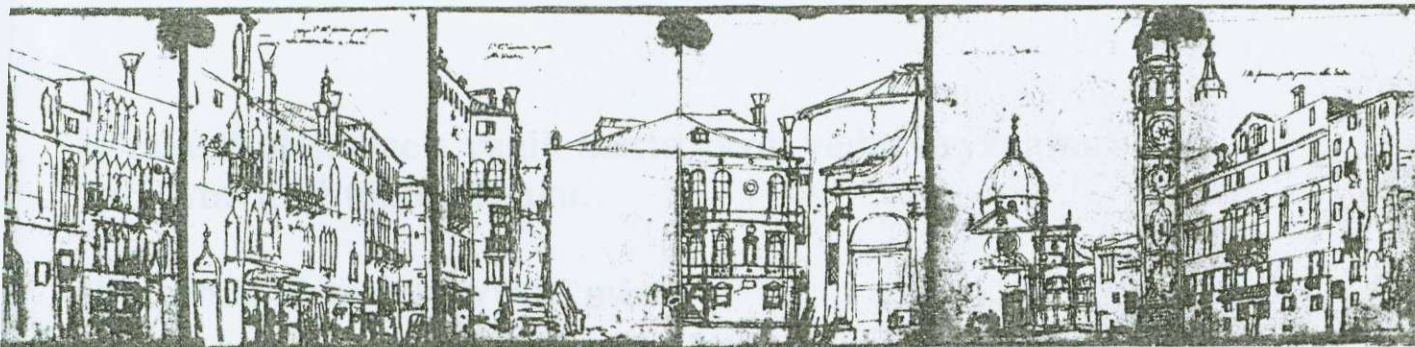
obr.4,5

V období baroka se veduta stala oblíbeným a frekventovaným prvkem holandského a vlámského malířství, mnohdy oživena figurální stafáží.

Jednou z nejvýznamnějších postav evropského malířství, která se systematicky zabývala tématem veduty v této době je **A.Canaletto** (1697 – 1768). Jeho pohledy na evropská města, především však na Benátky, které byly jeho rodným městem, jsou dokonalou ukázkou tzv. „barokního iluzionismu“. Jsou topograficky přesné, ale jak bylo zkoumáním zjištěno, neodpovídají reálnému pohledu. Jedná se spíše o rafinovaně konstruované panoramatické záběry. Canaletto používal tzv. optickou komoru, jakousi jednoduchou zrcadlovku, která přenášela zmenšený obraz skutečnosti na list papíru (obr.6). V jiných případech jsou Canalettovy veduty sestaveny ze záběrů pořízených z několika různých stanovišť (obr.7).

obr.6

obr.7

Z našich vedutistů, z této doby, je asi nejznámější grafik a kreslíř **V.Hollar**, který za svůj život vytvořil celou řadu pohledů na různá evropská města včetně Prahy.

Dalšími zajímavými osobnostmi českého výtvarného umění tvořícími

v souvislosti s vedutou byli bratři **Viktor a Jaromír Strettiové**, kteří se na přelomu 19.století školili v cizině. Tématem jejich prací jsou veduty převážně velkých evropských měst, používali techniku barevné akvatinty (např. Praha, Benátky, Paříž).

Významnou osobností je také malíř a grafik **Cyril Bouda** (1901 – 1984). Byl všestranným a plodným grafikem. Svým uměleckým vývojem navazoval na starou a slavnou tradici mědirytců. Z jeho díla je patrný vztah k renesanční Itálii. Kromě mědirytin, obálek, ilustrací, dřevorytů, exlibris a plakátů se také věnoval městské vedutě. Jeho veduty pojaté většinou z ptačí perspektivy, mají vyloženě poetický charakter a vynikají precizností. Pro naše město zde zanechal gobelín s motivem Českých Budějovic, jehož karton malovaný temperou ukončil v roce 1951.

Dalším z výtvarníků zabývajících se, mimo jiné, tématem veduty, je **Kamil Lhoták** (1912 – 1990). Jeho veduty vynikají svou jednoduchostí a symboličností, zachycují pohledy na civilizovaná zákoutí města a je z nich patrná přítomnost člověka.

V souvislosti s vedutou nelze opomenout dílo **Oskara Kokoschky** (1886 – 1980) , tento malíř, který během svého dlouhého života hodně cestoval , vytvořil celou řadu vedut světových měst, také Prahy, ve které pobýval ve 30. letech minulého století. Tyto díla se vyznačují osobitým pohledem a expresivním malířským zpracováním.

České Budějovice – vznik města, vývoj veduty, významní představitelé tohoto žánru.

Stavebně historický vývoj města

Vznik města je spojen s osadou Budivojovice, která se rozkládala severně od dnešního města. První zmínky o této osadě jsou z roku 1251. V souvislosti s upevňováním své pozice v jižních Čechách proti rozpínavosti rodu Vítkovců, zvolil Přemysl Otakar II. pro výstavbu nového města soutok Malše a Vltavy. Osadu Budivojovice získal výměnou za Velešín. Založení města se datuje k roku 1265. Příhodný

terén, soutok dvou řek – to vše vedlo k rychlému stavebnímu a společenskému rozvoji. Ve 14. století byly Budějovice střediskem řemeslné výroby. Císař Karel IV několikrát během své vlády navštěvuje město a uděluje mu řadu výsad. V době husitských válek byly Budějovice na straně katolíků. V době renesance dochází k přestavbě gotických domů a k dalšímu rozvoji města. V 16. století byla postavena Černá věž jako prvek vertikální i obranný a také prováděna přestavba kostela sv. Mikuláše, která pokračovala i ve století sedmnáctém, 18. století přineslo nový rozvoj a růst města zvláště poté, když se Budějovice roku 1751 staly sídlem kraje. Zvýšení klášterní věže, její nová architektonická úprava a trojice věží nové radnice daly novou podobu vedutě města. K rozvoji průmyslu dochází v polovině 19. století – k tomu nemalou měrou přispěla 1. koněspřežní železnice na evropském kontinentě, která propojila České Budějovice a Linec. Počet obyvatel se neustále zvyšuje a město se rozrůstá za pás hradeb. V dnešní době jsou Budějovice průmyslovým a společenským centrem kraje s relativně dobrou možností pracovního uplatnění a kulturního vyžití. Velkou výhodou je poloha města v souvislosti s turistickým ruchem – atraktivita historického centra, ideální podmínky pro cykloturistiku a v neposlední řadě množství atraktivních lokalit v blízkosti města.

Č. Budějovice nabízejí řadu míst, které jsou ideálním námětem pro výtvarné zpracování. Vděčným tématem pro mnoho výtvarníků bylo a bude náměstí Přemysla Otakara II. Toto náměstí má tvar čtverce, posunuto jižním směrem s orientací ke čtyřem světovým stranám, je lemováno neporušeným podloubím. Jeho plocha zabírá přesně jeden hektar. Ulice navazují pravidelnou síť a taktéž šachovitě uspořádané bloky domů. Parcely kolem náměstí jsou úzké a protáhlé a jejich šířka není více než 8 metrů. Uprostřed náměstí stojí Samsonova kašna, postavená v letech 1721 – 1727. Byla provedena budějovickým sochařem Josefem Dietrichem, který je také autorem alegorických soch na atice radniční budovy.

Samotná budova radnice se nachází na jihozápadním rohu náměstí. Do dnešní podoby byla přestavěna v letech 1727 – 1730 stavitelem

A.E.Martinellim. Alegorické sochy Spravedlnosti, Moudrosti, Statečnosti a Opatrnosti výše zmíněného sochaře Dietricha zdobí její průčelí.

Vyhledávaným místem pro svou malebnou a idylickou atmosféru je až do dnešních dnů soutok řek Vltavy a Malše, kde se nacházejí zbytky středověkého opevnění. Tato místa se stala zdrojem inspirace pro mnohé autory zobrazující město České Budějovice. Jestliže hledáme „genius loci“ tohoto města, pak se domnívám, že ho nalézáme právě zde, pro jeho nespornou magičnost.

Opevnění tvořilo přirozenou a nezbytnou součást historického města. Dodnes se zachovala ovšem pouze hradba podél slepého ramena řeky Malše, hradební zdi v Biskupské a Panské ulici a jedna z hradebních věží – Železná panna. V Biskupské zahradě na břehu řeky Malše se nachází okrouhlá bašta Otakarka. Dochovala se též Rabštejnská věž se zbytkem obranného ochozu na krakorcích a valbovou střechou. Hradby jako takové tvořila hlavní hradba, 160 cm silná a přes 7 metrů vysoká, na jejíž vrcholu byl dřevěný ochoz. Její vnější obvod chránil příkop a val. Parkán měl šířku 10 m. Součástí vnitřní zdi byly poloválcové bašty s uzavřenou vnitřní stranou. Z města vycházely tři cesty a tři brány : Pražská, Krumlovská a Vídeňská. Též existovaly dvě branky vedoucí k vodě. Toto opevnění se dochovalo neporušené až do 19. století, kdy muselo ustoupit rozrůstajícímu se městu.

Co se týče historie církevních staveb, významnou stavbou byl farní kostel sv. Mikuláše, založený ve 14. století. Bohužel neexistuje doklad upřesňující jeho založení – první písemnou zmínkou je zápis o darování oltáře z roku 1369. Kostel měl podobu trojlodí a v rohu severní, jižní a západní boční lodě byla hranolová věž. Kostel vyhořel v I. polovině 17. století a po přestavbě získal dnešní podobu.

Ještě dříve byl založen Dominikánský kostel, jako součást hradebního opevnění. Roku 1267 byly položeny základy presbytáře a roku 1274 byl kostel vysvěcen. Byl zasvěcen Obětování Panny Marie. Další církevní stavbou je Kapucínský klášter, který se nachází v Kněžské ulici. Při této budově stojí bývalý klášterní kostel sv. Anny, který byl vystavěn v průběhu let 1615 až 1621.

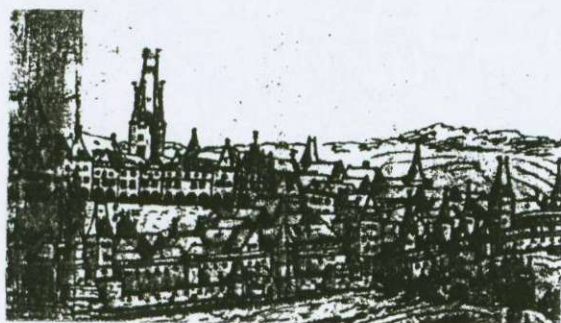
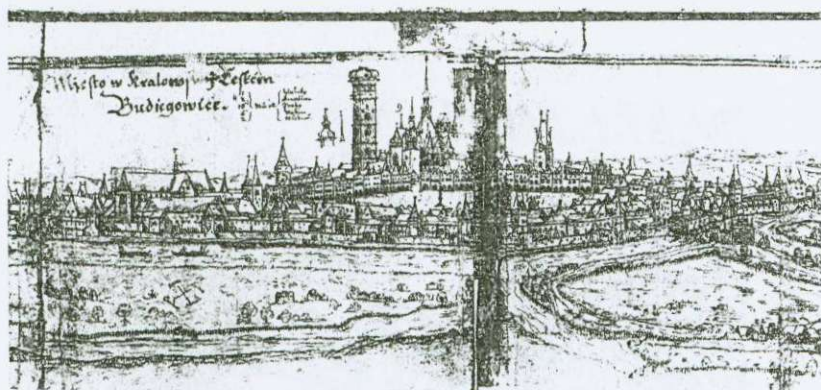
Na opačné straně města se rozkládá Staré město na místě původní osady Budějovice. Uprostřed stojí hřbitovní kostel sv. Jana Křtitele a

sv. Prokopa. Na Pražské třídě se nachází kostelík Nejsvětější trojice s někdejším morovým špitálem. Byl založen roku 1515 a obnoven roku 1766 do barokní podoby.

Městská veduta Českých Budějovic – autoři, jejich přístupy a výtvarná řešení.

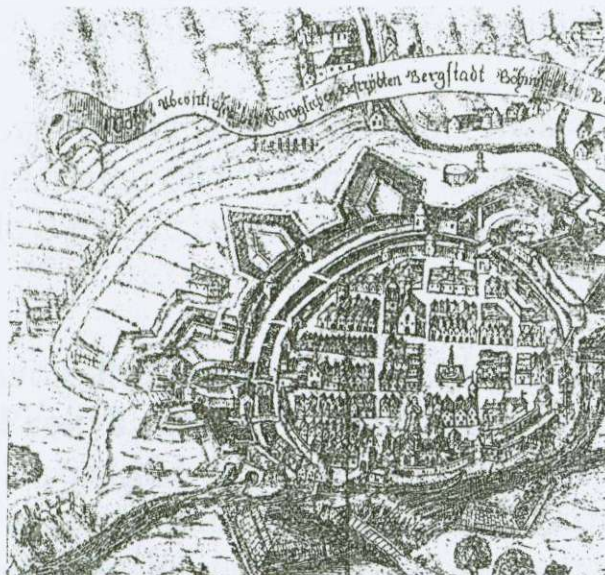
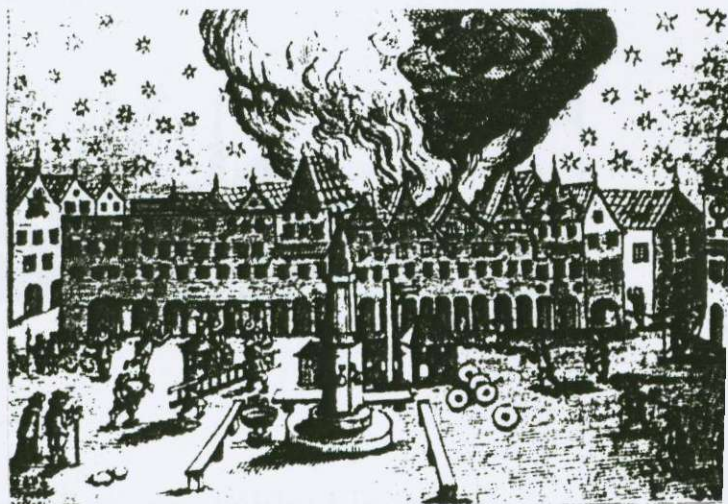
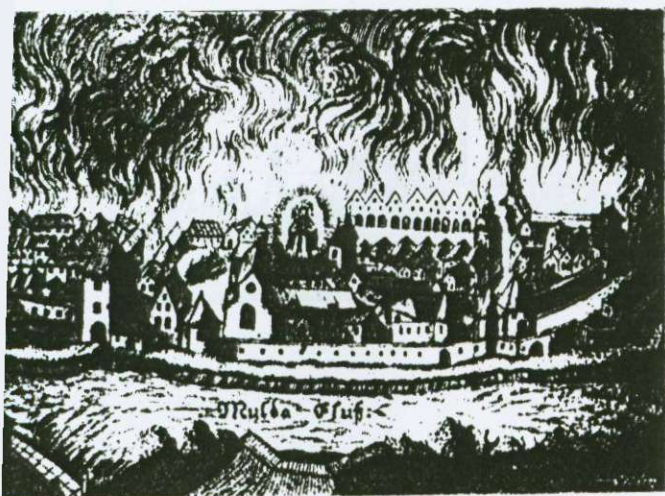
Do dnešní doby se zachovala celá řada českobudějovických vedut. Mnohé z nich jsou zajímavé spíše pro svou dokumentární hodnotu, neboť pomáhají zmapovat stavební vývoj města a jsou důležitým dokladem doby svého vzniku. Řada těchto vedut ovšem nepostrádá výtvarné kvality a jsou minimálně ukázkou dobré řemeslné vybavenosti svých tvůrců.

Vývoj budějovické veduty lze sledovat od roku 1602, kdy byla zhotovena první kresba zobrazující město. Jejím autorem je slezský dřevorytec **Jan Willenberg** (1571-1613). Kresba zobrazuje město v pohledu od jihozápadu, z levého břehu Vltavy. Město je podáno z nadhledu v celé své délce včetně Krumlovského a Pražského předměstí. Kresba zachycuje všechny významné budovy, později zaniklé opevnění a je důležitá pro svou přesnost (obr. 8,9).

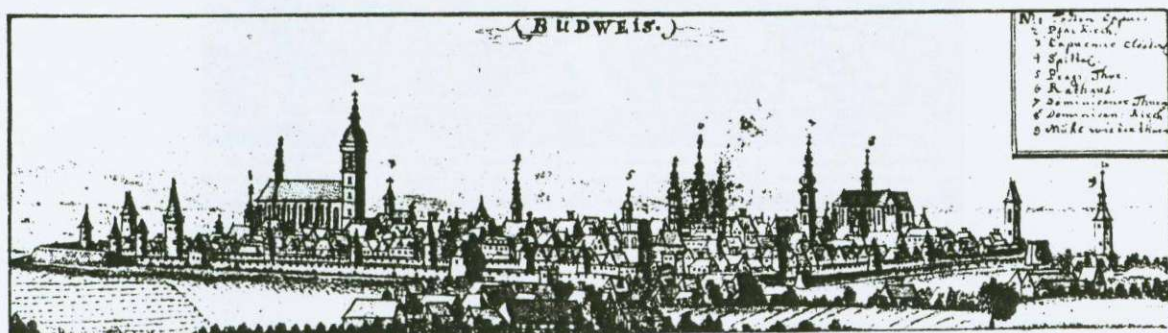
obr. 8,9

V polovině 17.století vyryl tři pohledy na České Budějovice pražský rytec **Daniel Wussin** (1626 – 1691) pro knihu M.Schichelia k jubileu dominikánského konventu 1665. První dvě rytiny ilustrují dva požáry, které zasáhly město v letech 1641 a 1654. Třetí rytina nabízí pohled na město z ptačí perspektivy s věrným zobrazením hradeb a hlavních budov (obr.10,11,12).

obr. 10,11,12

Dalším autorem, který zhotovil vedutu města, byl slezský kreslíř **Friedrich Bernard Werner** (1690 – 1778). Zobrazil město v pohledu od severu, zvolil si stanoviště před Pražskou branou. Z důvodu malého odstupu zachycuje pás hradeb zpevněných věžemi a natočených a více zdůrazněných veřejných staveb, tak aby byly dobře vidět. Kresba tedy není úplně přesným zachycením města, přesto nepostrádá svoji dokumentární hodnotu. (obr.č.13)

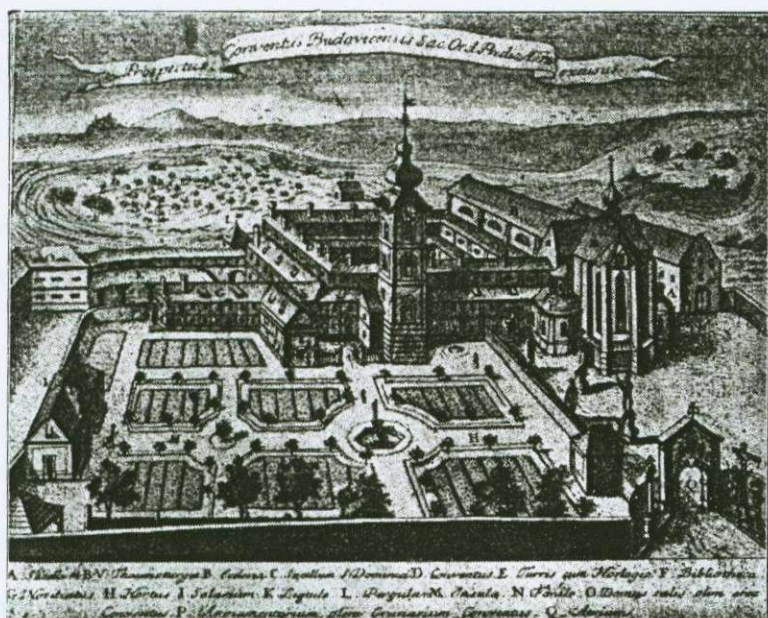

obr.13

Na objednávku českobudějovických pekařů pro záhlaví jejich cechovních listů vznikl kresebný pohled na město z pera jihlavského rytce **Jana Jindřicha Marzyho** (1722 – 1801). Tento mědiryt zachycující město ze stanoviště za Dlouhým mostem vznikl před rokem 1790.

Zajímavou kuriozitou jsou nesporně veduty města na terčích místního sboru ostrostřelců od anonymních místních malířů z 18.století. Nejde zde o přesné zobrazení města ale spíše o doklad doby svého vzniku.

Výraznou postavou jihočeského rokokového malířství byl **František Jakub Prokyš**, známý svými pracemi určenými spíše pro výzdobu církevních objektů. I on je autorem veduty zachycující část města. Roku 1774 nakreslil areál dominikánského konventu z mírného nadhledu od východu. Kresba má značnou dokumentární hodnotu, nejen pro věrné podání celého areálu, ale i pro podrobný popis jednotlivých objektů (obr.14).

obr.14

Dominikánský kostel s korytem řeky Vltavy a s přilehlým mlýnem zachytil v působivé ocelorytině také v polovině 19.století **Karel Wurbs** (1807 – 1876) - (obr.15).

obr.15

Na počátku 19.století zhotovil několik vedut Českých Budějovic profesor českobudějovického biskupského semináře **Vojtěch Benedikt Juhn** (1779 – 1843).V roce 1809 nakreslil pohled na město s konstrukcí Dlouhého mostu a figurální stafáží.V roce 1810 vznikl pohled na město od východu (obr.15).Obě kresby jsou dochovány v ryté reprodukci od Jiřího Doblery (1788 – 1845) a Kašpara Plutha (1767 – 1822).

K pohledu na město České Budějovice od východu se vrací jedna z nejkrásnějších dochovaných vedut, kolorovaná litografie od **Augusta Hauna** (1815 – 1894). Zachycuje siluetu města z Rudolfova, z výšiny nazvané Na Krásné vyhlídce. Bohatá přírodní scenérie oživená dobovou stafáží je předním plánem načtrtnuté kulisy města i pozadí (obr.16).

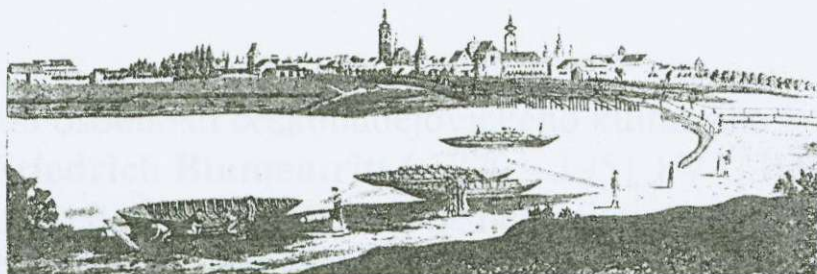
obr.16

Jiří Zorn před polovinou 19.století zobrazil město v pohledu z Dlouhé louky (panorama od Pražského předměstí k rožnovské bráně). Zornova kresba sloužila jako předloha grafikovi Anthofnerovi, který ji převedl do litografické podoby (obr.č.17).

obr.17

O trochu mladší je anonymní litografie, která ukazuje město v pohledu od severozápadu s lodním provozem na Vltavě (obr.č.18).

obr.18

Místem, které přitahovalo a inspirovalo mnoho autorů bylo nepochybně českobudějovické náměstí Přemysla Otakara II. Jak bylo již výše řečeno, první díla inspirované tímto místem vytvořil v 17. století rytec **D. Wussin** - (obr.č.10,11)

Kolem roku 1790 zobrazil žák městské školy **Vojtěch Vavák** všechny čtyři strany náměstí na svých kolorovaných kresbách.

V roce 1849 pobýval ve městě francouzský umělec **Eugene Grandsire**, kterého inspirovalo náměstí v době týdenního trhu k vytvoření zdařilé litografie (obr.č.19).

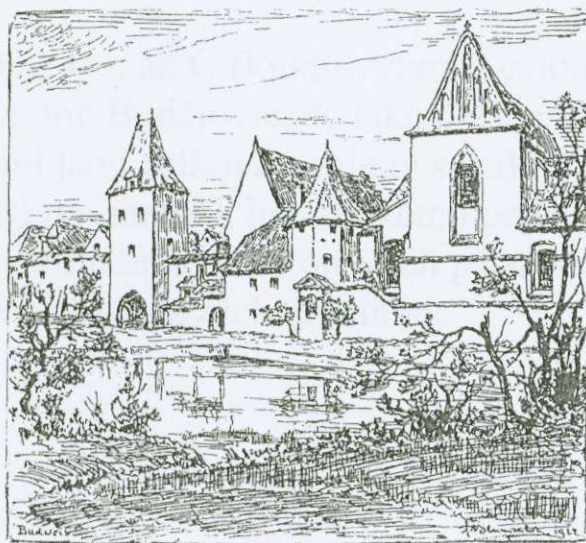

obr. 19

Ve 20.století se stalo náměstí inspiračním zdrojem pro mnoho výtvarníků. Např. známý grafik **Cyril Bouda** (1901 – 1984), viz. výše, zobrazil náměstí od jihu.

Po roce 1945 opakovaně volí námět náměstí pro své dřevoryty K.Štěch.

Zajímavou osobností českobudějovického kulturního života je bezesporu **Friedrich Blumentritt** (1879 – 1951). V Č.Budějovicích působil jako středoškolský profesor na německém gymnáziu. Během svého působení pořídil celou řadu kreseb starých částí města a vytvořil též kresebné rekonstrukce objektů již zaniklých - (obr.20,21).

obr.20,21

Při těchto rekonstrukcích používal množství různých metod – zvýraznění perspektivy, kombinaci úhlů pohledu nebo potlačení detailů. Množství těchto kreseb uveřejnil ve vlastivědné publikaci nazvané Heimatbuch (1930). Byl též sběratelem kreseb, grafik a obrazů s motivy města Budějovice.

Ve 20. století se město stalo inspiračním zdrojem pro celou řadu autorů. Vzniklo velké množství děl, různorodých ve zpracování, obsahu, ale též v úrovni výtvarné kvality.

Jan Rafael Schuster (1888 – 1981) byl malíř, grafik a pedagog působící v Č. Budějovicích. Inspirací mu byla krajina a hlavně město a jeho okolí. V mnoha svých obrazech zachytil dnes již neexistující historické objekty, takže jeho tvorba je důležitá i pro svou dokumentární hodnotu.

Ota Matoušek (1890 – 1977) vytvořil za svůj život řadu obrazů převážně inspirovaných jihočeskou krajinou. Věnoval se též kresbě a grafice. Některé jeho dřevoryty zobrazují město , jedním z nich je např.: „náměstí Přemysla Otakara II“ a „Most přes Malši se soudní budovou “.

Jiří Stejskal (1932) – žák C. Boudy, vytvořil celou řadu vedut jihočeských měst včetně Budějovic, ale také měst evropských. Veduty v jeho podání jsou celkové pohledy se zdůrazněním zákona plošnosti a s jakýmsi návratem k hieratickému pojetí prostoru, s prvky kubismu a řazením pohledů do prostorových pásů. Městský celek je souhrnem základních pohledových dominant.

Karel Štěch (1908 – 1982) malíř, grafik. V jeho díle je patrný silný motiv sociálního a angažovaného umění. Tvořil převážně technikou dřevorytu. Věnoval se ale též tématům inspirovaných městem České Budějovice. Vytvořil album zvané „České Budějovice“, které je pohledem na město v proměnách času od jeho založení Přemyslem Otakarem II až do roku 1951.

Další stejnojmenný cyklus vznikl o deset let později, v roce 1961, obsahuje např. tyto témata:

Pohled na České Budějovice od východu

Západní průčelí kláštera

Samsonova kašna s radnicí

Pohled na náměstí z radnice

Hradební věž Železná panna na Malši

Pohled na Budějovice od Rudolfova

Rybníky v Budějovicích se zámek Hluboká

Množství těchto prací se vyznačuje jistotou technického zpracování a výtvarného názoru. U některých působí výtvarná stylizace ne příliš jistým dojmem - toto je zejména patrné u některých prostorových instalací, např. u sgrafita s motivem města, zdobícího zadní část budovy konzervatoře (ústí do ulice Karla IV.).

Mezi výtvarníky, u kterých se objevuje motiv města patří např. :
V. Boukal, R. Štěpáník, V. Vorlíček, K. Fleischmann.

Osobností, kterou bych rád ještě zmínil je kubánsko – španělský malíř a grafik Antonio Canet (1940). Tvorba tohoto malíře je charakteristická expresivitou a je nejbližší tendenci tzv. lyrické abstrakce. V polovině 90. let pobýval v Českých Budějovicích. Během svého pobytu vytvořil řadu linorytů s motivy města (obr.22). Tyto grafiky se vyznačují výtvarnou a technickou přesvědčivostí. Jsou ukázkou poctivého uchopení tématu veduty města – na rozdíl od množství děl, které jsou na úrovni upomínkového suvenýru.

obr.22

Závěr :

Téma mé závěrečné diplomové práce „Rytmy krajiny“ a doprovodná teoretická práce „České Budějovice v průběhu staletí“ jsem chápal jako téma a námět, který je velmi inspirativní a podnětný pro moji osobnost a pro mou budoucí profesi.

V praktické části jsem měl možnost vytvořit cyklus obrazů inspirovaných rytmy krajiny, tématem, kterým se často zabývám ve své volné tvorbě a je mi tudíž velmi blízké. I když většinou tvořím spíše spontánním způsobem, v tomto případě bylo téma mé práce předem dané. Díky tomu jsem ale mohl získat nové poznatky z průběhu praktického ztvárnění vlastních výtvarných představ. Prohloubilo to celkově moji zkušenost v malbě, velkým přínosem a inspirací byla díla jiných autorů zabývajících se tímto nebo podobným tématem.

V doprovodné teoretické práci jsem měl možnost seznámit se s díly mnoha různých výtvarných umělců, kteří tvořili veduty Českých Budějovic.

Jejich dílo je přínosné jak po umělecké, tak po historické stránce. Zachycuje proměny města, jeho architekturu a krajinu v průběhu Staletí. V této části mě osobně nejvíce osloвило dohledávání historických pramenů týkajících se veduty našeho města, což mi bylo umožněno pomocí dostupné literatury a především díky možnosti přístupu k archivním materiálům v Jihočeském muzeu. Všechny informace obohatily mé znalosti a otevřely nový prostor pro vnímání krajiny, především po umělecké stránce, ale i všeobecně celkových proměn Českých Budějovic.

Celkově lze tedy říci, že má závěrečná diplomová práce, pro mě byla podnětná z hlediska dvou rozličných přístupů jejího řešení, osobní vnímání a přístup, který se odráží v praktické části mé práce a studijní přístup v řešení teoretické části, souhrn všech informací a podnětů, které jsem získal využiji v profesním i osobním životě.

Seznam použité literatury :

1. A. Matějček – Dějiny umění v obrysech, Melantrich , Praha 1942
2. T. Pignatti – Canaletto, Odeon, Praha 1983
3. John Berger – Albrecht Dürer, Benedikt Taschen Verlag, Köln 1993
4. J. Pavel, E. Šamánková – České Budějovice, Odeon, Praha 1979
5. Kolektiv autorů – Encyklopedie Českých Budějovic, Nebe, spol. s.r.o. (projekt a realizace), České Budějovice 1998
6. J. Pijoan – Dějiny umění, Odeon, Praha 1986
7. Dějiny českého výtvarného umění, Academia, Praha 1989
8. Encyklopedie Světového malířství, Academia, Praha 1988

Přílohy:

Rytmy krajiny I. (akryl na plátně, 140 x 80 cm)

Rytmy krajiny II. (akryl na plátně, 140 x 80 cm)

Přílohy:

Rytmy krajiny III. (akryl na plátně, 140 x 80 cm)

Rytmy krajiny IV. (akryl na plátně, 140 x 80 cm)

Přílohy:

Rytmy krajiny V. (akryl na plátně, 140 x 80 cm)

Rytmy krajiny VI. (akryl na plátně, 140 x 80 cm)